

РЕШЕНИЕ

№ 6896

гр. София, 19.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в публично заседание на 19.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **6984** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закон за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/ във връзка с чл. 145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на Г. И. В. срещу заповед № 517з-1837/05.05.2025 г. на директора на Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи /ОД на МВР/ - С..

Твърди се, че заповедта е издадена при неспазване на установената форма, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона. Счита, че в оспорената заповед не е налице посочване на доказателства за извършеното нарушение, както и при какви обстоятелства е извършено самото дисциплинарно нарушение. Липсвали доказателства, подкрепящи направения извод за виновност на жалбоподателя. Твърди се, че не било ясно в какво се изразява неизпълнението на служебната дисциплина, което пречи за организиране на защитата. Излага доводи, че формално е посочено от дисциплинарно наказващия орган, че същият е оценил събраните доказателства, тежестта на нарушението, настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на жалбоподателя по време на службата му. Допълва, че актът бил издаден при превратно упражняване на власт. Моли за отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят Г. И. В., редовно уведомен, не се явява. Чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли оспорената заповед да бъде отменена като издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при неспазване на материалния закон и неговата цел. Не били налице доказателства, че са налице предпоставки за използване на камерата и автоматизираната информационна система. На служителя не било възложено извършване на проверки на моторни превозни средства /МПС/ и на

водачи, а единствено – превенция за ненавлизане на автомобили в зоната на забранения участък. Акцентира, че производството по ангажиране на дисциплинарна отговорност било образувано заради извършена корупционна дейност, а било наложено наказание за друго нарушение – неизползване на технически средства. Твърди се, че липсва последователност в действията на органа, поради което не се постигала преследваната с издаване на акта цел. Претендира разноси по списък.

Ответникът - директор на ОД на МВР С., редовно уведомен, не се явява. Чрез процесуалния си представител моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Оспорената заповед била законосъобразна - издадена от компетентен орган, в кръга на неговите пълномощия и при спазване на административнопроцесуалните правила и материалния закон. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не представя заключение.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събрания по делото доказателствен материал, намира за установено следното от фактическа страна:

Към дата 05.01.2025 г. жалбоподателят младши инспектор Г. И. В. е заемал длъжността младши автоконтрольор 1-ва степен в група „Контрол на пътното движение, главни пътища и автомагистрала“ /КПДГПА/ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР-С..

Видно от докладна записка рег. № 517р-295/06.01.2025 г. от оперативен дежурен в група „ОДЧ“ при ОД на МВР - С., на 05.01.2025 г. около 17:20 часа, чрез ЕЕН 112 е била осъществена конферентна връзка с лицето С. Б. Л., водач на специален автомобил „С. Джъмпер“ рег. [рег.номер на МПС] , като същият е заявил, че пътува от [населено място] към Германия, като иска да мине през проход П.. Пътувайки в посока прохода, около 45-50 минути преди да се обади на тел. 112, на петдесетина метра след отбивката за [населено място], забелязал пътен знак, на който не обърнал внимание и полицейски автомобил „О. А.“, на който не запомнил регистрационния номер, паркиран отстрани на пътя. Л. подминал полицейския автомобил и забелязал, че от същия му се дава знак, чрез присветкване на светлините на фаровете, като отбил вдясно и при него дошъл служител на МВР. Л. описал полицейския служител като „пълничък“, леко мургав и с бяла слушалка в ухото. Служителят бил поискал документите му и заявил, че ще му състави акт на стойност 300 лева и ще му вземе свидетелството за управление за срок от един месец. Л. попитал полицията дали може да направи нещо друго, но получил отрицателен отговор. Водачът изчакал да се приближи и втория служител на МВР и „оставил“ 100 лева, като според него именно заради това полицейските служители му върнали документите и му помогнали чрез спиране на трафика да обърне и да продължи по пътя за [населено място], което можело да се види, ако в района има камери. След като изслушал обяснението на водача, оперативният дежурен го е насочил към РУ С., където да подаде писмено сигнал за случилото се, като Л. е заявил, че вече е излязъл от [населено място], продължава да се движи към [населено място] и не желае да се връща. Въпреки указанията на оперативния дежурен Л. не посетил РУ М., а обяснил по телефона си, че е получил обаждане от полицейски служител, представил се като служител на „Вътрешния отдел“ на МВР, който му наредил да не спира в [населено място], а да се насочи към ОД на МВР - В., където го очакват за подаване на жалба.

Горното се установява и от дадените от Л. писмени сведения, в които сочи, че е управлявал автомобил рег. [рег.номер на МПС] с ремарке РК 1680 ЕН. Отделно, по случая са снети сведения от лицето З. О. А., който помолил Л. да оттегли жалбата си.

Със заповед № 517з-55/06.01.2025 г. на директора на ОД на МВР – С. е разпоредено извършването на проверка за изясняване на постъпилите данни в докладна записка с рег. № 517р-295/06.01.2025 г. по описа на ОД на МВР-С.. Определен е съставът на комисията /дисциплинарно-разследващ орган/: председател - комисар П. С. /началник отдел „Охранителна полиция“/, членове - гл. инспектор /В. П. /началник сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“/, ст. инспектор Г. Х. /началник група КПДГПА/, ст. инспектор Ю. М. /началник група П. на сектор ООР към отдел „Охранителна полиция“/ и Л. Я. - главен експерт /ЧР/ в сектор ЧРПО при ОДМВР-С.. На комисията е възложено да извърши проверка за извършени дисциплинарни нарушения от служители в група „КПДГПА“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ ОД на МВР – С. и да следи за спазването на едногодишния срок по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР за търсене на дисциплинарна отговорност. За извършване на проверката и изготвянето на справка е даден срок – до 06.02.2025 г. Предварителните данни за нарушение на служебната дисциплина били по чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР, за което се предвиждало наказание „порицание“ по чл. 200, ал. 2, т. 12 ЗМВР /нарушение на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР/. Жалбоподателят се е запознал със заповедта на 09.01.2025 г.

На 09.01.2025 г. е изготвена докладна записка с рег. № 1204р-259 от младши инспектор Г. И. В., видно от която на 05.01.2025 г. са били назначени в наряд Д. - СПО с мл. автоконтрольор Е. К. на път II-81 м. Б. - разклона за [населено място] смяна /07:00 ч - 19:00 ч/, като са изпълнявали служебните си задължения съгласно заповед № РД-11-85/15.10.2024 г. АПИ относно въвеждане на временна организация и безопасност на движението, а именно недопускане движение на товарни автомобили над 12 тона и с дължина над 12 м. посока [населено място], като същите са ги връщали и ги насочвали през [населено място], без да бъдат проверявани. Такива нарушаващи забраната от [населено място] към [населено място] не са били констатирани. Върху докладната записка е поставена резолюция от дата 08.01.2025 г. „запознат“, като не са вписани имената и длъжността, която заема лицето, поставило подписа си под резолюцията.

Видно от заповед № РД-11-85/15.10.2024 г. на директор О. М. и заповед рег. № РД-11-175/01.11.2024 г. на директор О. С., е наредено в т. 1 на територията на О. С. да се ограничи движението на МПС и тежкотоварни автомобили с ремаркета и полуремаркета по републикански път II-81 от км. 30+100 до км. 50+870 към прохода П. от км. 50+870 до км. 69+428 проход „П.“, чрез сигнализиране с пътни знаци: В18 /12т/ „Забранено влизането на ППС с маса с товар по-голям от означеното“, В17 /12м/ „Забранено влизането на ППС или състав от ППС с дължина, включително и товара, по-голяма от означената“ и В6 „Забранено влизането на МПС с ремаркета“.

Приложена е и Заповед № 517з-7185/31.12.2024 г. на „за“ директора на ОД на МВР - С. за провеждане на специализирана полицейска операция /СПО/ на за контрол на тежкотоварни автомобили, вкл. в състав с ремаркета и полуремаркета, предназначени за превоз на товари с технически допустима максимална маса над 12 тона, за времето от 07:00 часа на 01.01.2025 г. до 19:00 часа на 07.01.2025 г. на Републикански път II-81 проход П. от км. 30+400 до км. 50+870 на територията на РУ К..

В хода на проверката на 15.01.2025 г. е снето и допълнително сведение от младши инспектор Г. И. В., в което обяснява за проведения на 05.01.2025 г. инструктаж предвид заповедта № РД-11-85/15.10.2024 г. на директор О. М., като се преповтаря изложеното в докладната записка от 09.01.2025 г. Уточнено е, че са получили „боди камера“ от ОДЧ – ОД на МВР – С.. Върху сведението е поставена резолюция от същата дата с името С. и е положен подпис.

В хода на проверката на 28.01.2025 г. е снето и допълнително сведение от младши инспектор Г. И. В., в което е заявил, че инструктаж им е проведен в дежурната част на РУ К. относно поставените

задачи по СПО по заповедта на АПИ - тези автомобили, които са над 12 т. и по дълги от 12 м., движещи се посока [населено място] да бъдат връщани, а тези, идващи от [населено място] да бъдат санкционирани по ЗДВП. По време на дежурството е имало автомобили, които са били връщани /не може да посочи колко/, като спрямо тях не е взимано отношение и не са били проверявани в РСОД, като са се старали максимално бързо да ги пренасочват през [населено място] поради това, че трафикът е бил натоварен и паркингът бил пълен с автомобили. Твърди, че камерата не била в тях, тъй като не са извършвали проверки на водачите и автомобилите в РСОД. Тя е стояла в автомобила. Върху сведението е направена резолюция от същата дата с името С. и е положен подпис.

С докладна записка рег. № 517р-2893/05.02.2025 г. от председателя на назначената комисия е постъпило искане за изменение и удължаване срока по проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, като се докладва за установени данни за нарушение, които не фигурира в заповедта за образуване на проверката, поради което на основание чл. 13, ал. 3, т. 3 и чл. 24, ал. 1 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г. и чл. 205, ал. 6 от ЗМВР, се предлага изменение на заповедта по отношение квалифицирането на нарушението, за което е разпоредена проверката за нарушение на служебната дисциплина. Със заповед рег. № 517з-516/06.02.2025 г. на директора на ОД на МВР – С. е квалифицирано нарушението като такова по чл. 194, ал. 2, т. 1 ЗМВР, съставомерно по чл. 200, ал. 2, т. 11 ЗМВР „неизпълнение на заповеди на министъра на вътрешните работи“, за което е предвидено дисциплинарно наказание „порицание“, като е удължен срокът на проверката – до 06.03.2025 г. Посочено е в заповедта от 06.02.2025 г. нарушение на чл. 62, ал. 5 и чл. 80, ал. 2, т. 4 от Инструкция № 8121з-749/2014 г., нарушение на Организационно технологични правила за работа с АИС „ВОДПК“ в частта за използване АИС „Пътна полиция“ /АИСПП/ и системата за локализация и визуализация на мобилни единици на МВР чрез монтирани GPS устройства, за използване на автоматизираната информационна система „Видеозаснемане на пътния контрол“ /АИСВПК/, приети с МЗ. Жалбоподателят се е запознал със заповедта на 13.02.2025 г.

Комисията е направила следните изводи:

1. на 05.01.2025 г. около 17:20 часа, чрез ЕЕН 112 /информация от Дирекция „Национална система 112 и прослушан аудио запис с времетраене около 4.53 минути на магнитен носител/ е била осъществена конферентна връзка лицето С. Б. Л., посочил рег. [рег.номер на МПС] на управлявания от него автомобил, който заявил, че при движение по път II-81 в посока проход П. след отбивката до [населено място] е спрял от полицейски автомобил „О. А.“, като при него е дошъл служител, който му е поискал документите и е заявил, че ще му състави акт на стойност 300 лв. и ще му вземе СУМПС за един месец, като Л. оставил 100 лева в документите, за да избегне наказанието.

2. От извършената проверка при служба КИС на посочената дата е установено, че служебен автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] е с местоположение Б. проход. Установено е, че служебният автомобил нямал монтирана автоматизирана информационна система за „Видеозаснемане на пътния контрол“, но нарядът бил оборудван с персонална полицейска камера /body/.

3. От копие на ежедневна ведомост е видно, че на посочената дата се извършва СПО от екип младши инспектор Г. И. В. /старши на наряда/ и младши инспектор Е. К. с цитирания по-горе служебен автомобил, в района на „Б.“ на около един километър след отбивката от път II-81 към [населено място].

4. Установено е от камерите за видеонаблюдение, монтирани на заведение „Б.“, че за времето от 15:55 ч. до 16:06 ч. на 05.01.2025 г. двама полицейски служители са спрели товарен автомобил с прикачена платформа-ремарке бял на цвят. След известно време се вижда как товарен автомобил с

прикачена платформа-ремарке бял на цвят извършва маневра завиване в обратна посока. Поради далечното разстояние, на което се намира камерата, не се виждал регистрационен номер на превозното средство.

5. Направено е обосновано предположение, че полицейските служители са извършили проверка на горепосочения автомобил, като не са използвали боди камерата и проверката не е отразена в РСОД.

6. Комисията е приела, че в хода на проведената дисциплинарна проверка и от събраните по преписката доказателствени материали по категоричен начин не са се събрали достатъчно данни, които по безспорен начин да потвърдят изнесеното в писменото сведение от С. Б. Л. относно корупционно поведение от държавните служители, назначени в наряд - младши инспектор Г. И. В. /старши на наряда/ и младши инспектор Е. К..

7. Приела е още, че Г. И. В. е следвало да използва техническо средство за явно наблюдение П. и не е извършил запис на проверката на товарния автомобил в режим на запис, като проявената небрежност от негова страна е изпълнение на заповед на министъра на вътрешните работи, което е изпълнение на служебни задължения на раздел II /Ред за използване/, т. 9 /средствата за аудиозапис и видеозаснемане се използват от полицейските органи при осъществяване на ежедневната им дейност. Видеорегистраторът записва постоянно, а П. само при реагиране на сигнал и прилагане на полицейски правомощия и извършване на контрол по ЗДвП, като се забранява използването им в жилищни сгради/ от МЗ № 8121з-1739/24.10.2023 г., с която е запознат и жалбоподателят, видно от протокол, подписан на 09.08.2024 г./, както и изпълнение на чл. 165, ал. 2, т. 7 – „имат право да извършват контрол по спазване на правилата за движението по пътищата с автомобили, оборудвани със средства за аудиозапис и видеозаснемане, като контролът се осъществява само в обхвата на средствата за видеозаснемане/ от ЗДвП, което било нарушение по смисъла на чл. 194. ал. 2, т. 1, пр. 1 от ЗМВР „неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове...“, за което се предвиждало налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца на основание чл. 200, ал. 1, т. 11, пр. 2 от ЗМВР /неизпълнение на заповеди на министъра на вътрешните работи./.

Резултатите от проверката са обективирани в справка рег. № 517р-5048 от 06.03.2025 г., с която жалбоподателят се е запознал на 19.03.2025 г. След запознаване със справката жалбоподателят не е дал писмени обяснения или възражения.

Въз основа на тези данни дисциплинарна наказващият орган е установил следното:

На 05.01.2025 г., за времето от 07:00 ч. до 19:00 ч., младши инспектор Г. И. В. е изпълнявал си задължения като АП Д. СПО в наряд с младши инспектор Е. К. /жалбоподателят е бил старши на наряда/, със служебен автомобил м. „О. А.“ с [рег.номер на МПС] с район на действие РП II-81 във връзка със СПО съгласно ежедневна ведомост в района на м. Б. проход. Около 17:30 ч. в група ОДЧ на ОД на МВР-С. е получен сигнал от С. Л. - водач на специален автомобил С. Джемпър с [рег.номер на МПС], който заявил, че при движение по път II-81 посока прохода П. на 50 м. след отбивка за [населено място] е спрял от полицейски патрул, като единият служител му поискал документи и заявил, че ще му състави акт и ще му вземе СУМПС, след което водачът поставил 100 лв. в документите и ги подал на полицаия, за да избегне наказанието. Извършена е проверка, като видно от камерите за наблюдение на търговски обект „Б.“, в 16:06 ч. двамата полицаи са спрели товарен автомобил с прикачена платформа и разговаряли с водача, като след известно време товарният автомобил извършва маневра и завива в обратна посока. Видно от видеозаписа полицейските служители са извършили проверка на водача на камиона, но не са използвали боди камерата и проверката не е отразена в РСОД. Било налице нарушение на служебната дисциплина,

извършено от младши инспектор **Г. И. В.** – допуснал е неправилно прилагане използването на техническо средство за явно наблюдение П. в нарушение на Указанията за работа на полицейските органи с технически средства за явно наблюдение П., видеорегистратор и цифрова система за управление на доказателствата/ /докингстанция на П. и ПК - П./ боди-камера/ от АИС ВОДПК, утвърдени с МЗ № 8121з-140/08.02.2022 г., изм. и доп. с МЗ № 8121з-276/2022 г. и МЗ № 8121з-1739/2023 г. за утвърждаване на указания за работа на полицейските служители с персонална полицейска камера /П./боди/, видеорегистратор и цифрова система за управление на доказателства /ЦСУД/ докингстанция, както и техническите характеристики и правила за работа с тях и с цел своевременната и пълнофункционална експлоатация на системите, цитирани по-горе, както и на МЗ № 8121з-1107/2017 г., относно организиране на контролната дейност по ЗДВП и определяне на мерки за ограничаване на корупционния риск при осъществяване дейности по контрол на пътното движение.

Формиран е извод, че младши инспектор **Г. И. В.** е извършил вмененото му нарушение, като на 05.01.2025 г. за времето от 07.00 ч. до 19.00 ч., изпълнявайки служебните си задължения в наряд АП Д. СПО с мл. инспектор К., като старши на наряда, на РП П-81, в м. Б., посока П., със служебен автомобил „О. А.“ ДК [рег.номер на МПС] , на обществено място, регулирайки пътното движение в рамките на СПО, за въвеждане на временна организация и недопускане на товарни автомобили над 12 т. и дължина над 12 м., при извършване на проверка на специален автомобил „С. Джемпър“ с [рег.номер на МПС] , управляван от С. Л., не е отразил проверката в РСОД, и не е ползвал техническо средство за явно наблюдение П. за заснемане на проверката.

Въз основа на горното, след като се е запознал със справката и материалите към нея, вземайки предвид тежестта на нарушението, настъпилите от него вредни последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината, цялостното поведение на служителя, на основание чл. 204, т. 3, чл. 197, ал. 1, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР и чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР, със заповед № 517з-1837/05.05.2025 г. на директора на ОД на МВР-С. на младши инспектор **Г. И. В.** - мл. автоконтрольор 1-ва степен в група „КПДГПА“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР-С. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

Заповедта е получена от адресата ѝ на 16.06.2025 г.

По делото са изслушани свидетелските показания на Е. А. К. и А. М. С., които съдят кредитира като дадени обективно и в съответствие със събрания по делото писмен доказателствен материал. Свидетелят Е. А. К. споделя, че същия ден са били на смяна в района на комплекс „Б.“, К., по заповед на АПИ, като отивайки, тъй като не било тяхна територия, а на територията на К., са отишли в дежурната и са били инструктирани автомобилите, които идват от К., да бъдат пренасочвани обратно в посока С. и автомагистрала „Х.“, а автомобилите, които идват от М., да бъдат спирани и санкционирани, тъй като се намират вече в зоната на забраната, съответно нарушават забраната за 12 тона, за автомобили, които са бусове, с платформи, ремаркета. Споделя, че от посока М. автомобили не са констатирани и тъй като автомобилите, които идвали от К., са пренасочвани и връщани обратно, заповедта е била да не се взема отношение, тъй като не са в зоната на действие на знака, съответно да не бъдат и спирани за проверка, а само се спират и пренасочват. Споделя, че по време на дежурството е имало няколко автомобила, на които е трябвало да се обясни, че има забрана на АПИ и трябва да обърнат, като е имало няколко, които е трябвало да бъдат спрени и насочени към място, където е удобно да обърнат, преди знака, който забранява преминаването на автомобилите. Обяснява, че автомобилите, които идват от К., според заповедта е следвало да бъдат връщани обратно и пренасочвани по обходни маршрути, а автомобилите, които идват от М. – да се спират и съответно санкционират. Споделя, че не са

имали указания за извършване на проверки на автомобилите, които идват от С. за М.. Обяснява, че водачът, който е подал сигнал, се е движил от [населено място] към [населено място], извън зоната на действие на знака, като същият е бил с бус и платформа с допълнително прикачено към него ремарке, поради което попада в групата на МПС със забрана за навлизане. Споделя, че не са извършвали проверки по ЗМВР, но спирали водачите, за да извършат максимално бързо пренасочването - някои много бързо са обръщали, а други са искали обяснения и са задавали въпроси. За процесния случай разказва, че се е наложило да показват указателните знаци, че не трябва да продължи, като е имало разговори, с които да обяснят на водача защо следва да бъде пренасочен, като в края на разговора лично свидетелят е спрял движението в посока С., а колегата му – М., за да тръгне водачът към посока К.. Свидетелят заявява, че не извършвали контрол, за да работят бодикамерите, нямало СПО, не са описвали проверки в таблети. Свидетелските показания съответстват на изложеното от К. в дадените в хода на проверката сведения на 15.01.2025 г., в които също има информация за получена „боди-камера“ Свидетелят А. М. С. споделя, че работи в РУ К., на длъжност младши експерт ОДЧ. Разказва, че в началото на 2025 г. е имало забрана за пътуване към прохода П. за тежкотоварни автомобили над 12 тона и 12 метра, като на жалбоподателя бил проведен инструктаж за работа в участъка и бил запознат със СПО. Споделя, че полицейският патрул е трябвало да се позиционира в местност Б., разклона за Г., като там се позиционират всички патрули, съответно от там започвала забраната. Задачата е била да не се допуска минаването на горепосочените автомобили, да не навлизат в забраната. Разказва, че не са им възлагани задачи за извършване на проверка на водачите и автомобилите или поне той не съм им възлагал такива. Споделя, че автомобилите имали друг обходен маршрут, но не може да конкретизира, както и че там, където се е намирал патрулът, имало паркинг на ресторант „Б.“. Разказва, че е давал сведения към служители от отдел „Вътрешна сигурност“ и на следовател, като предметът на проверката бил във връзка с това какъв инструктаж е направил и какви задачи е поставил. Пред дисциплинарна комисия не бил давал сведения. Следва да се отбележи, че по преписката се съдържат сведения на свидетеля от дата 09.01.2025 г., които кореспондират със свидетелските показания, но върху които не е отбелязано изрично от кого са приети те.

При така установеното от фактическа страна, след като извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията, сочени от оспорващия, и служебно на всички основания по чл. 146 АПК, **Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав формира следните правни изводи:**

Жалбата е **допустима** - насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена е в преклузивния 14-дневен срок за оспорване по чл. 211 от ЗМВР във връзка с чл. 149, ал. 1 от АПК и от активно легитимирано лице - адресат на акта.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Актът е издаден от компетентен административен орган съгласно чл. 204, т. 3 във връзка с чл. 37, ал. 2 ЗМВР, тъй като процесното наказание се явява наложено на основание чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР от директора на ОД на МВР С. - лице на ръководна длъжност, по отношение на младши автоконтрольор I степен – младша изпълнителска длъжност съгласно т. 1 до т. 3б раздел IX от Приложение № 1 във връзка с т. 19 на Приложение № 2 от заповед № 8121з-140 от 24 януари 2017 г. относно утвърждаване на Класификатор на длъжностите в МВР. Не е налице основание за прогласяване на нищожността на оспорения акт съгласно на чл. 168, ал. 1 – ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК.

На основание чл. 210, ал. 1 ЗМВР „дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в

която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта“. Оспорваният акт формално съдържа изискуемите по чл. 210, ал. 1 ЗМВР реквизити.

Разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, съгласно която „при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата“, е формално съобразена. Посочена е тежестта на нарушението, като не е обсъдено в какво точно се изразява тя, а на практика се преповтаря нарушението, което е извършено, без уточняване на кои точно обществени отношения са засегнати с него. Въпреки че е отчетено, че от деянието са настъпили вредни последици, не е посочено в какво се изразяват тези вредни последици, като липсват мотиви по какъв начин тези вредни последици се съобразяват при определяне вида на наказанието. Извършена е незадълбочена преценка на поведението на държавния служител, без да се съобрази, че същият е награждаван по смисъла на чл. 191 ЗМВР 21 пъти, и, че по отношение на същия няма данни да са наложени дисциплинарни наказания.

В конкретния случай формално е посочено, че не се изпълняват от **Г. И. В.** конкретни служебни задължения. Видно от оспорената заповед приложение намира разпоредбата на чл. 194, ал. 2, т. 1 ЗМВР „неизпълнение на този закон и издадените въз основа на него заповеди“. Не са посочени обаче конкретни разпоредби от ЗМВР, които да не са изпълнени. Нещо повече – сочи се разпоредба от друг закон – ЗДвП, с която се въвежда задължението за извършване на контрол от полицейските органи единствено в обхвата на средствата за видеозаснемане. По този начин се възпрепятства проверката в какво се изразява процесното нарушение, доколкото позовавайки се на чл. 165, ал. 2, т. 7 ЗДвП, органът е следвало да прецизира обвинителната си теза и изрично да изключи неизпълнение на служебните задължения по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР.

Прави впечатление и, че в заповедта от 06.02.2025 г. са цитирани като нарушени чл. 62, ал. 5 и чл. 80, ал. 2, т. 4 от Инструкция № 81213-749/2014 г., Организационно технологични правила за работа с АИС „ВОДПК“ в частта за използване АИС „Пътна полиция“ /АИСПП/ и системата за локализация и визуализация на мобилни единици на МВР чрез монтирани GPS устройства, за използване на автоматизираната информационна система „Видеозаснемане на пътния контрол“ /АИСВПК/, приети с МЗ от 2014 г., изменена и допълнена 2022 г., 2023 г., като се цитира чл. 10. Цитираната Инструкция № 81213-749/2014 г. не е възпроизведена като правно основание в оспорената заповед. От цитираното съдържание от МЗ по-скоро се формира извод, че това е обща разпоредба, с нея не се въвеждат задължения на полицейските служители, неизпълнението на които да би могло до обуслови налагането на дисциплинарно наказание. Дори и да се приеме, че те регламентират задължение, не се установява неизпълнението му, доколкото не се спори по делото местоположението на служебния автомобил и липсата на автоматизирана информационна система за „Видеозаснемане на пътния контрол“. Следва да се посочи също, че именно срещу твърдените за извършени нарушения и дадената им правна квалификация със заповедта от 06.02.2025 г. в хода на дисциплинарното производство е била предоставена възможност на жалбоподателя да организира защитната си теза. За първи път с оспорената заповед се дава нова правна квалификация на твърдените за извършени нарушения – неизпълнение на раздел II /ред за използване, т. 9/. Спрямо това лицето не се е защитавало, не е имало възможност да направи възражения и даде обяснения, което по характера си представлява съществено процесуално нарушение.

Следва да бъде отбелязано и, че на конкретната дата не е имало задължение за извършване на проверка на водачи и МПС от страна на жалбоподателя, а същият е следвало единствено да пренасочва автомобилите, пътуващи към прохода П. по обходни маршрути. Този извод се потвърждава от свидетелските показания на С., който на процесната дата е оперативен дежурен. Отделно от това, по преписката се съдържа план, утвърден от директора на ОД на МВР - С. на 30.12.2024 г., с който е запознат и жалбоподателят, но от който не се установява задължение за извършване на проверки на МПС и техните водачи, а единствено провеждане на полицейска операция с цел осигуряване безопасността на движението по пътищата, ограничаване предпоставките за възникване на пътнотранспортни произшествия и недопускане на нарушения по ЗДвП. Дори и да се приеме, че жалбоподателят е следвало да осъществява проверки на водачи и МПС, това е било за движещите се в посока от [населено място]. В този смисъл след като не е имал задължение за контрол, а единствено изпълнение на заповед на АПИ, то и на същия не може да бъде ангажирана отговорност за неизползване на боди камера и невписване на проверката в РСОД.

Що се отнася до това дали е извършена проверка на автомобил, управляван от Л., подобен извод не може да се направи, тъй като от записите от камерите на търговски обект „Б.“ не се установява номерът на МПС. Отделно, видно от справката, изготвена от назначената да извърши проверката комисия, при проведения разговор лицето Л. съобщава за управление на автомобил РК 0209 КВ, а впоследствие номерът на автомобила е променен на РК 2015 КВ. Дискредитира се твърдението кой всъщност е управляваният автомобил, който и чийто водач са проверени. Следва да се посочи и, че председателят на УС на АПИ предоставя информация, че след направена проверка в електронната система за събиране на пътни такси няма данни за преминавания на автомобили с регистрационни номера РК 2015 КВ и РК 0209 КВ по пътния участък от [населено място] до [населено място] на 05.01.2025 г.

Съгласно чл. 194, ал. 1 от ЗМВР държавните служители в МВР, които са нарушили служебната дисциплина, се наказват с предвидените по чл. 197, ал. 1 от този закон дисциплинарни наказания. Дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му /чл. 195, ал. 1 ЗМВР/. Съгласно чл. 196 ЗМВР дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган, като се приема за открито, когато същият този орган е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В конкретния случай не би могло да се установи кога започва да тече двумесечният срок от откриване на нарушението, доколкото върху справката с рег. номер от 06.03.2025 г., в която са отразени резултатите от проверката, е поставена резолюция „да“ с дата 06.03.2025 г., но липсва отразяване на имената и длъжността на лицето, което е поставило подписа си под резолюцията. Препятства се изводът на съда към кой момент са постъпили материалите по дисциплинарното производство при компетентния дисциплинарно наказващ орган и същият е установил безспорно нарушението и нарушителя, както и дали са налице основания за прекратяване на дисциплинарното производство по чл. 195, ал. 1 и ал. 2 от ЗМВР.

В разпоредбите на чл. 205 и чл. 206 от ЗМВР са разписани и следните процесуални правила: дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. Държавният служител, срещу когото се води дисциплинарно производство, може да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР или от адвокат. За изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарно наказващият орган може да разпреди извършване на проверка, като определя срок за нейното

приключване. За разкриване на обективната истина могат да се използват всички начини и средства, допустими от закон. Дисциплинарното производство приключва в срок до 4 месеца от образуването му, а по дисциплинарни производства, представляващи фактическа и правна сложност, този срок може да бъде продължаван до два месеца със заповед на органа по чл. 204 от с.з. След приключване на проверката и преди налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарно наказващият орган е длъжен да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения, но и да събере и оцени всички доказателства, както и доказателствата, посочени от държавния служител

В конкретния случай дисциплинарното производство е приключило в срок до 4 месеца от образуването му, като в хода му провереното лице **Г. И. В.** е дало своите обяснения и сведения, но не от всички може да се установи от кого са приети те с посочване на имената на лицето, което е поставило съответната резолюция, и длъжността, която то заема. Формално са обсъдени в заповедта писмени сведения, без да е конкретизирано кои са те и на коя дата са дадени. Предвид това не може да се формира извод, че дадените сведения са приети именно от дисциплинарно наказващия орган.

Налице са безспорни данни, че **Г. И. В.** се е запознал с резултатите от проверката, обективирани в справката. Предоставена е и нова възможност за депозиране на писмени обяснения и възражения, но това е осъществено чрез покана на членовете на комисията, която е назначена да проведе проверката по случая. Нарушена е при това разпоредбата на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, в която алтернативно са посочени възможностите за изразяване на защитната теза на държавния служител – същият да бъде изслушан или да даде писмени обяснения, като това следва да бъде осъществено в двумесечния срок по чл. 195, ал. 1 ЗМВР. Разпоредбата на чл. 206, ал. 1 ЗМВР въвежда задължение за дисциплинарно наказващия орган, какъвто е директорът на ОД на МВР – С., преди да наложи наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, не и задължение за дисциплинарно разследващия орган. Не се доказват зависещи от служителя причини, поради които той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения, така че да се обоснове неизпълнение на задължението на дисциплинарно наказващия орган, но в съответствие с чл. 206, ал. 1 ЗМВР. Правото на участие на **Г. И. В.** във воденото дисциплинарно производство по чл. 205, ал. 3 от ЗМВР е ограничено, поради което се формира извод за наличието на съществени процесуални нарушения - основание за отмяна на акта съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

Не е реализирана целта на закона. Нарушен е и принципът за съразмерност по чл. 6, ал. 2 от АПК, съобразно който административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Преди всичко административните органи следва да упражняват своите правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Вярно е, че целта на дисциплинарно наказващия орган е да дисциплинира държавния служител при изпълнение на служебните му задължения и упражняване на служебните му правомощия, но от друга страна, налагането на дисциплинарното наказание следва да бъде последица от проведена процедура, при която не са съществено ограничени правата на наказаното лице. Наказанието „порицание“ е наложено несправедливо, същото не съответства на тежестта на нарушението, а тя е и незначителна. Допуснатите процесуални нарушения, в своята съвкупност и установяването по отношение на някои от тях, че са съществени, ограничават правото на защита на наказаното лице и осъществяването на съдебния контрол по отношение представлява ли конкретното деяние

нарушение на служебната дисциплина и какво е наказанието, което му се следвал. Отделно от това, законът дава възможност за налагане на друго по-леко наказание от процесното, а именно – „мъмрене“ или „писмено предупреждение“.

Извод: оспорената заповед е незаконосъобразен административен акт и като такъв подлежи на отмяна /чл. 172, ал. 2 АПК.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК от ОД на МВР – юридическото лице, в структурата на което е органът, издател на оспорения в настоящото съдебно производство акт /по аргумент § 1, т. 6 ДР АПК във връзка с чл. 37, ал. 2 ЗМВР/, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 800 лева /409,03 евро след превалутиране/, представляващи държавна такса, адвокатско възнаграждение и такса призоваване на свидетел.

Така мотивиран, **Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № 517з-1837/05.05.2025 г. на директора на Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - С..

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - С. да заплати на Г. И. В., ЕГН [ЕГН], с адрес – [населено място], [улица], сумата в размер на 409,03 евро, представляваща направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно оспорване по аргумент от чл. 211, изр. трето във връзка с чл. 197, ал. 1, т. 3 ЗМВР.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: